

Špičaté uši

Sepsal: Tomš Papilus Maximus

Špičatá ušiska jsou charakteristickým anatomickým znakem elfů a skřetů. Každý, kdo za elfa či skřeta jede, je zkrátka musí mít. Už jen proto, že jejich výroba je otázkou několika minut a pár korun.

Mimoходом... skřeti mají špičaté uši, protože to jsou elfové (resp. jejich potomci), kteří byli mučeni a mučeni až se z nich stali zkažení a zlí skřeti... skřeti tak tvrdí, že jsou vyšší vývojový stupeň, kdežto elfové zas skřety nazývají slepou vývojovou větví... každý nechť si to srovná sámJ.

Ted' jak vyrobit ta ušiska:

Potřebný materiál: náplast bez polštářku (spíš širší), hadička od vzduchu do akvária, make-up vhodné barvy

Potřebné náčiní: nůžky či řezák

Prvním krokem je výroba kostry z hadičky. Dva přiměřeně dlouhé kusy hadičky na koncích šikmo seřízneme a na jednom konci slepíme k sobě náplastí (to bude špička ucha). Délku hadiček volíme podle toho, jak dlouhá chceme ušiska mít.

Od špičky ucha pak začneme z náplasti vylepovat plochu ucha. Dole by nám měly zůstat dvě nožičky - jedna krátká, co půjde nahoru nad ucho (cca 1cm – na fotce ještě není zastřižená na správnou délku), druhá dlouhá, která půjde zezadu za uchem až dolu k lalůčku. Obe hadičky by měly být zploštělé (buď seřízlé na plocho, nebo rozřízlé a smáčknuté) a dlouhé tak, aby po přilepení k uchu nebyly vidět. Též je záhodno obě nožičky zcela omotat náplastí, neboť hadička na tělo moc příjemná není.

Falešné ucho pak k tomu pravému pečlivě přilepíme náplastí. Nožičky falešného ucha jdou zezadu a jsou taktéž po celé délce řádně přilepeny. Při přilepování k uchu a též při výrobě toho falešného dbáme na to, aby náplast kopírovala tvar ucha a to jak po obvodu, tak jeho reliéf v ploše (u toho falešného, aby vynikla vnější silnější obruba) – abychom zkrátka z krásného plastického orgánu neudělali placaté cosi.

Zbývá vyřešit barvu. U elfů většinou není třeba dále dobarvovat (fajnšmekři si pohrají s dámským make-upem a to falešné ucho vybarví do stejného červenějšího odstínu jako mají ucho), u skřetů použijeme stejnou barvu jako na zbytek těla (černá, šedá...)

Ucho na obrázku jsem měl hotové asi za 10 minut (z toho 5 minut hledání náplasti). Uchycení a ladění konečného vzhledu jsem si musel dělat také sám u zrcadla, což jde dost blbě – na bitvě si navzájem s kamarády vypomožte a výsledek bude mnohem lepší (hladší okraje, výraznější reliéf ucha, ideální pozice na uchu). vše až na samotné uchycení na ucho a barvení si připravte předem v klidu doma – na stole se tvar ouška vychytává mnohem lépe, než ve stanu na koleně.

To, co je na fotografii, je pochopitelně nebarveno.

-----konec-----